

L'APRENENT DE CAN MUESQUES

Entre les botigues que hi havia a Sant Feliu a finals de segle, hom en recorda una que feia forrolla. Era aquesta com un cau, dotat en fer-se fosc, només d'un llum d'oli de quatre blens, on tots els recones eren aprofitats i s'hi venien a la menuda, i a vegades una mica a l'engròs, tota mena de comestibles a preus econòmics. Potser la majoria dels parroquians la constituïa una gent estalviadora que no es mirava bé si els fideus eren arnats o la xocolata sorrosa; més, en això no ens hi posarem, ja que solament ens importa de saber, en tot cas, que el negoci marxava bé.

Per altra part l'amo d'aquell establiment es donà molta preocupació, en un lloc cobert del terrat, ja que la casa constava de dos pisos.

La pólvora i la dinamita les emmagatzemava, amb molta precaució, en un lloc cobert del terrat, ja que la casa constava de dos pisos. A l'igual del Senyor Jolis, la marca del qual fou també molt popular, el nostre botiguer fabricava xocolata, però valent-se ben entès, d'uns procediments primitius, doncs no dispasava d'altra cosa que d'un gros morter de ferro, i l'article, seguint les normes traçades per la casa, era de la qualitat més ordinària que pogués haver-hi. La seva marca degué inspirar-la la sardana, ja que a l'aparador s'hi veien sempre unes figuretes de la mateixa pasta representant la dansa i que els xicots es miraven embadalits. Aquests en eixir d'estudi, fos per xocolata, fos per regalèssia o per pastes del Ram, deixaven a l'establiment tots els cèntims que tenien.

La botiga en qüestió es trobava emplaçada en el número 10 de l'actual carrer de Mossén Cinto, en el mateix lloc, segons sembla, on uns anys més tard s'instal·là el no menys conegut per rruquer Sr. Vila, el qual procurà abans d'instal·lar-s'hi sanejar l'establiment dotant-lo de tots els refinaments propis d'una barberia a la moderna.

Caldrà que recordem que allí s'hi tallaven els cabells «a la parisièn», emprant-se uns raspalls de manubri que feren furor.

De les habilitats del botiguer, de la seva manera peculiar de cloure un tracte en comprar a l'engròs, se n'han cantat moltes històries, però no hem pogut esbrinar quin fou el negoci que li donà més notorietat. ¿Seria el de la xocolata pel fet de què l'elaborava, a més d'esser-ne el venedor? ¿Seria l'afer dels explosius o bé el de l'arròs, dels fideus i dels demás articles de primera necessitat que venia a sota preu? Sigui com sigui, no hi ha dubte que el nom de Muesques es feu cèlebre, doncs del 1886 ençà ha estat molt rememorat.

Sabem que el tal Muesques era fort de geni, encara que aques-ta manera d'èsser no li hagués valgut de res un jorn que els veïns, amenaçant-lo amb garrots, l'obligaren a pujar al terrat per a traslladar la pólvora, degut a què es calava foc en una casa propera. Es de suposar que el nostre heroi pujaria l'escala amb peus de plom.

Un xicotet d'uns dotze anys, anomenat Peret, que ve a ésser el protagonista d'aquesta evocació, era l'únic dependent de la casa, i el mateix ajudava a fabricar la xocolata, com servia de traginer, o per a despatxar, o per a correr d'un costat a l'altre amb la romana a coll; o bé, degut a la seva mansuetud, es prestava a ésser el blanc de les ires de l'amo quan les coses no marxaven prou bé. D'aquest dependent caldrà que en diguem, sense més rodaments, que un jorn el patró per no estar de bona lluna, ja l'havia reprès de valent i sense motiu, rebé, en compensació, una missiva d'un familiar de Barcelona el qual li assabentava que un parent, resident a Amèrica, volia a totes passades que hi anés; costés el que costés. Posades les coses en clar, en Peret, pensant que si es posava al cap que havia nascut per xavo mai arribaria a quarto, volgué obrar amb decisió, però no gosà dir mot perquè l'amo el tenia estamordit. Mes, val a dir que arribà un dia en què, revestint-se de valor, li manifestà obertament el seu propòsit d'anar-se'n a Amèrica. Ja imaginarem com va indignar-se el patró que fins aleshores no havia tingut prou en compte que el xicot era un bon element. De primer antuvi es posà fet una fera; després de rumiar, tractà amb bones paraules i raons de dissuadir al noi del seu propòsit, però tampoc li valgueren de res les seves subtileses, perquè en Peret, que ja començava a sentir-se tot un home, li contestà resolutament que la seva determinació era ferma. I així fou com al cap de poc temps abandonà la casa on havia fet l'aprenentatge, carregat d'il·lusions, deixant a l'amo consternat en constatar que de dependents dòcils i desperts no en corrien gaires.

Mes, no podem pas negar que si en Peret arribà a ter fortuna, si es convertí, corrent els anys, en un potentat, no tot ho degué a l'atzar o a la ventura, ja que els costums austers, a més de la disciplina severa observada a can Muesques, en feren un home forjat en el treball, i l'entrenament, ajustant-se a les lliçons del seu patró, no hi ajudà poc a convertir l'aprenent en home de profit. D'això ens en dona en part la confirmació el següent fet:

L'any 1935, ben entrada la primavera, un altre ganxó del ram del suro, que segons sembla

n'havia tocat de frescos, feu una de les seves escapades a Barcelona, i decidí, com de costum, donar-se el gust d'un àpat refinat, dirigint-se a un acreditat restaurant que hi havia a la plaça de Catalunya. Tot seguit que hagué escollit un parell de plats substanciosos, li va atraure l'atenció una persona que hi havia a la taula del costat, i no per l'elegància en el vestir, ni perquè lluís un preciós solitari, sinó degut a què, sense fer cap cas del menú, es feu servir uns pèsols bullits i aigua mineral. El nostre concitadà que no comprenia que a n'aquell lloc s'hi anés per a menjar-hi quatre pèsols escaldats, no pogué parar fins a saber allò que en aparença no li importava. I aquella curiositat pròpia de la nostra gent, li donà ànim per a entrar en conversa amb l'estrany personatge que tenia un parlar dolç i enxampurat. Després de canviar-se quatre compliments, digué el pressumptuós foraster al nostre paisà:

—Permeti, ¿d'on és vostè?

—De Sant Feliu, província de Girona.

—¿Com? ¿Vostè és de Sant Feliu... i de Guixols? —Doncs és per casualitat que ens hem trobat, ja que acabo d'arribar-ne. Hi he anat perquè hi tenia feta una prometença.

—¿Una prometença?

—Sí, senyor. Vostè sens dubte haurà sentit parlar de l'antic i acreditat establiment d'en Muesques...

—Prou; però no m'explico que vostè em recordi aquest nom. ¿I això?

—Com no hauria de recordar-lo amic meu, si el porto gravat al cor. Allà vaig fer-hi l'aprenentatge. Com ha canviat el món! Miri, en veure que aquella botiga havia desaparegut per sempre, m'han vingut ganas de plorar...

—Calli, diu el ganxó de l'art del suro estupefacte; a vostè jo el conec! I afageix prescindint del tractament... Tu ets en Peret!!

—Però... ¿de què em coneix?

—¿No t'en recordes de l'Agustí? Si quan era petit jo vivia damunt de can Muesques!

Imaginem la tendresa amb la qual s'abraçaren els dos paisans que feia quaranta cinc anys que no s'havien vist i que per casualitat es retrobaven.

—Sí, amic meu, prosseguí el Senyor Peret, he vingut a Espanya i no sense imposarme de primer un pelegrinantge a Sant Feliu. Quines ganas tenia de tornar-hi! Vaig aprendre de treballar i he treballat molt. Tinc milions en negocis i en finques, però, ja ho veus quin és el meu aliment. Quatre pèsols bullits. Veus aquells dos que han vingut amb mi, els de la taula del recó, son dos servents; mira quins talls de carn es menjen, pagant jo. Déu meu! quan tenia gana no tenia pa i ara que tinc pa no puc tenir gana!....

Dimisió de la Junta Directiva del C. de F. Guixols

Manuel Ribot, Manuel Clavaguera y Jaime Puig, en unión de dos representantes de la actual Directiva, fueron los comisionados para hallar solución al problema

El pasado viernes, día 30 de Mayo, tuvo lugar en el Café Oriente la anunciada Asamblea General de Socios de nuestro club decano, asistiendo la Junta en pleno y mucha concurrencia de señores socios.

En dicha sesión, la Junta actual, presidida por el Sr. Sibils, ratificó su dimisión, prometiendo dejar la Tesorería del club guixolense completamente saneada y de continuar su mandato hasta haberse jugado la liguilla o eliminateria de permanencia en la Regional A. en caso de que la misma tenga que jugarse.

Los señores Manuel Ribot, Manuel Clavaguera y Jaime Puig, juntamente con los dos directivos actuales que en su día designará la Junta, son los encargados de constituir la Comisión que habrá de gestionar la creación de la nueva Junta Directiva para la

próxima temporada.

No cabe duda que la confianza fué depositada a tres grandes amantes del futbol, por lo que esperamos que, aunque difícil en extremo su gestión, el éxito tendrá al fin que coronarla.

Por ello es necesario que todos, absolutamente todos, cada cual desde su puesto y con todas sus posibilidades, haga todo cuanto esté a su alcance para lograr la continuidad de nuestro glorioso club decano.

Cuando estos entusiastas señores de la Comisión Organizadora, inviten a los nuevos llamados a formar parte de la nueva Directiva, deberán los interesados pensar que antes fueron otros los sacrificados y que el amor en la vida, como el movimiento, igualmente se demuestra andando.

Casimiro

Se perdió una pluma estilográfica

EL DOMINGO POR LA NOCHE EN EL CINE VICTORIA
SE GRATIFICARÁ espléndidamente su devolución en esta Administración

Els nostres dos personatges es tornaren a veure l'endemà i es desfèren en compliments i tendreses. El ganxó- americà s'acomiadà segurament amb la fal·lera de las seves mines o de les seves finques que calia que vigilés durant uns anys més, envejant potser la sort del seu paisà Agustinet que a la tarda se'n tornaria cap a Sant Feliu. Aquest

últim, que ja sabia prou bé que amb els profits del suro no arribaria a mil·lionari, es resignà en pensar que ja era gran cosa poder menjar un pollastrot o una llagosta, convencent-se de què amb seny i perseverància no li hauria de mancar una pometa per la set!

J. SOLER C.

HOTEL RESIDENCIA GESORIA

CAMPANY, 3

TELÉFONO 114

SAN FELIU DE GUIXOLS

Venta y Reparación de toda clase de Motores y Bombas industriales y Marinos. Diesel y a gasolina - Motos y Bicycletas en:

Clavé, 18 Y San Juan, 13

Establecimientos

I. Roca

Teléfono 239

San Feliu de Guixols

Instalación Eléctrica. Aparatos Sanitarios. Calefacción. Venta y Reparación de aparatos de Radio. Todo ello por personal especializado. en: Clavé, 8 y San Pedro. 15

V. LABRÚS

Técnico - Constructor de Obras
Maragall, 6 - Tel. 64

Especializado en Hormigón Armado
Construcción y Reparación de Obras de albañilería - Presupuestos - Nivelaciones
Mediciones de terrenos - Planos topográficos

A. M. C. O. Transportes Reunidos

MATERIALES PARA Paquetería - Encargos
CONSTRUCCION Carga general - Camionajes

CONSULTE PRECIOS E ITINERARIOS a:
San Juan, 15 - Teléfono 24 - SAN FELIU DE GUIXOLS

RECUERDE... que sus fotografías para el

DOCUMENTO NACIONAL DE IDENTIDAD

también se las puede realizar RICARDO PLA - Especieros, 10

REPORTAJES DE BODAS Y BANQUETES — LABORATORIO EXCLUSIVO PARA AFICIONADOS